

ning det første Stridt i Retning af socialdemokratiske Tvangsforanstaltninger over for den mest velstaaende Del af Befolkningen, og det første Stridt draager let flere efter sig. Ogsaa den dobbelte Bestatning af Aktiefelskaber anser jeg for en Uretfærdighed, især efter at man ikke har villet stille Aktiefelskaber og Andelsfelskaber paa lige Fod. Man har ved anden Behandling vedtaget et Forslag, som reelt borttager den Stattepligt, som man formelt og nominelt har lagt paa Andelsfelskaber.

Af disse Grunde kan jeg ikke stemme for Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Naar jeg undlader at stemme imod dets videre Fremme, sker det i den bestemte Forventning, at Loven i det andet Ting vil blive Genstand for en omhyggelig og grundig Prøvelse, og at Resultatet deraf vil blive væsentlige Forandringer paa de her fremhævede Punkter.

Svend Høgshøj: Jeg beklager i høj Grad, at de Overvejelser, som det ærede Udvalg har foretaget med Hensyn til mine Forslag fra 2den Behandling til Trods for de velvillige Udtalelser, der løb den Gang dels fra den ærede Minister, dels fra den ærede Ordfører, have ført til, at der i de foreliggende Indstillinger fra Udvalgets Side ikke er Spor af disse mine Forslag. Jeg beklager dette saa meget mere, og jeg kan sige, jeg undrer mig saa meget mere derved, som jeg endnu ikke fra nogen Side har hørt nogen egentlig Grund fremsat mod mine Forslag den Gang. Thi den Grund, som den ærede Ordfører nu anførte, rammer jo ikke mine Forslag. Han sagde, at fordi man ved Loven af 7de Maj 1880 havde givet Hustruen Beskyttelse for hendes personlige Selverhverv mod Gæld, stiftet af Manden, og mod hans Raadighed, var det ikke derfor givet, at man ogsaa paa Bestatningens Omraade skulde stille Hustruen gunstigere end andre Kvinder. Men det vil jo ses, at ved Endringsforslagene under Nr. 4 og 5 har det ærede Udvalg foreslaaet at tage ud af det Stykke af § 7, hvortil mine Forslag sigte, alt, hvad der falder ind under Loven af 7de Maj 1880. Tilbage bliver jo saa i denne Del af § 7 kun det, der er Hustruens Særeje, og som altsaa falder uden for Loven af 7de Maj 1880, thi den omhandler jo kun Følelseje. Man vil altsaa slet ikke ved Betragtninger, hentede fra Loven af 7de Maj 1880, ramme mit Forslag om, at Hustruen med Hensyn til dette Særeje skal ikke blot i Henseende til Pligt, som Udvalget foreslaar, men ogsaa i Henseende til Ret, som jeg tillod mig at foreslaa, stilles lige

med andre „selvstændige, stattepligtige Personer.“ Smidlertid, det vilde jo være haab- løst at optage en virkelig Kamp mod et helt Udvalg, og jeg faar da trøste mig med, at det ikke i saa Henseende gaar mig værre end det er gaaet den ærede Ordfører paa Ustattens Omraade. Det viser sig her, som det viste sig der, at mod et helt Udvalg kæmpe selv Guderne forgæves.

Bramsen: Jeg bemærkede, at den højtærede Finansminister vilde forbeholde sig paa et senere Stadium af denne Sags Behandling at indføre de Bestemmelser om Aktiefelskaber, som vilde gøre det muligt, at denne Bestatning af Aktiefelskaber kan blive effektiv, for saa vidt som man i det hele taget vil opretholde Aktiefelskabernes Bestatning. Jeg vil i Afvigelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtale, at jeg agter at stemme for denne Lov ved denne 3de Behandling, men jeg vil tillige sige, at hvis den kommer tilbage her til Tinget, indeholdende Forbringeren om tvungne Selvangivelser af produktiv og uproduktiv Formue, og hvis den anden Lov kommer tilbage, uden at der er truffet Foranstaltninger mod, at fremdeles Bgningen paa Formue og Velighed kan foregaa paa vilkaarlig Maade uden Vedtægter og uden betryggende Klagemyndighed, vil jeg ikke se mig i Stand til at stemme for disse Love. Smidlertid tvivler jeg ikke paa, at i disse to væsentlige Henseender og maaste ogsaa i forskellige andre Henseender, vil der finde saadanne Forandringer Sted, at jeg kan stemme for begge Lovforslag, som efter min Mening ubetinget gaa i den rigtige Retning, idet de inddrage som stattepligtige til Staten saadanne Indtægter og saadan mobil Formue, som hidtil have været stattefri til Staten, og om hvilke man virkelig maa sige, at der ikke er nogen Anledning til, at de vedblivende skulle være fritagne for Afgift til Staten i Modsatning til den faste Ejendom. Derfor vil jeg stemme for Lovforslaget, og jeg haaber ogsaa senere, naar vi saa Forslaget at se igen, at jeg da paa ny maa kunne stemme for det i en noget forandret Skikkelse.

Finansministeren (Lüttichau): Maa jeg blot over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) henvise til de Bemærkninger, jeg allerede tidligere har haft Velighed til at fremkomme med, saavel med Hensyn til den tvungne Selvangivelse over for Formuen som med Hensyn til Bestatningen af den uproduktive Formue. Jeg tror ikke, det kan misforstaaes,